

Č. 583.

Zabírání bytů: * Účelem zabránění bytu dle § 8 č. 8 zák. ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. jest vyměnění podnájemníky za příčinou hospodárnějšího využití bytů. Nelze tedy zabratí byt dle § 8, č. 8 cit. zák., jde-li o zabránění bytu pro osobu, která bytu toho již podle smlouvy nájemní užívá.

(Nález ze dne 11. listopadu 1920 č. 10.692.)

V ě c: Jaroslav Došek v Žižkově (adv. Dr. Arn. Josifko z Prahy) proti společnému bytovému úřadu v Praze (za zúčastněnou stranu Jos. Paráčka adv. Dr. Jaroslav Stolz z Prahy) o zabránění místností.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Naříkaným rozhodnutím zabral společný bytový úřad v Praze podle § 8, č. 8 zákona z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. stěžovateli krám a kuchyni s příslušenstvím v domě čp. 978 na Žižkově proto, že stěžovatel místností těch nepotřebuje, dav je do podnájmu Josefu Paráčkovi. Současně pak oznámil zúčastněným stranám, že hodlá zabraný byt pronajmouti jmenovanému Josefu Paráčkovi.

O stížnosti Jaroslavem Duškem podané uvážil nejvyšší správní soud toto:

Dle ustanovení § 8, č. 8 zák. z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n., o něž se naříkané rozhodnutí opírá, jest obec oprávněna zabratí byty nebo části bytů, dané do podnájmu, opatří-li obec podnájemci vhodný a dostatečný byt náhradní.

Námítka, že tu nejde o byt daný do podnájmu a že již z tohoto důvodu zabránění odporuje zákonu, jest vyvrácena spisy. Neboť výsledkem manželky stěžovatelovy bylo zjištěno, že zabrané místnosti byly stěžovatelem pronajaty Josefu Paráčkovi za roční nájemné 672 K. A výpověď tato byla potvrzena zástupcem majitele domu. Že snad stěžovatel místnosti ty pronajal jen z útrpnosti a na dobu časově omezenou, je lhostejno.

Avšak nejvyšší správní soud shledal, že se naříkané rozhodnutí s jiného hlediska příčí zákonu. Z doslovu citovaného předpisu (»opatří-li obec podnájemci vhodný a dostatečný byt náhradní«) zřejmě vysvítá účel jeho, aby se osobám, jež dosud bytu nemají, opatřil byt a aby zabráním bytu podnájemníkem obývaného se docílilo hospodárnějšího využitkování jeho, zejména, hodí-li se na př. místnost obývaná osamělým podnájemníkem potřebám celé rodiny.

Jedná se tedy při použití § 8, č. 8 cit. zák. vždy o výměnu osob k dosažení naznačeného účelu; z toho však jasně vyplývá, že předpisu toho nelze užítí pouze ke změně podnájemního poměru v poměr nájemní bez výměny osob nájemníků, jak se stalo v daném případě, kdy žalovaný úřad zabral byt dle cit. § 8, č. 8 pro touž osobu, jež jej obývala jako podnájemce.

Bylo proto naříkané rozhodnutí zrušiti jako nezákonné.